

PORTANTVEU

Evelia Boal n.º 25
(abans Alt i S. Pere)

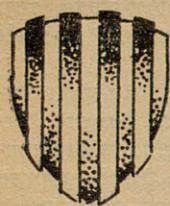
Telèfon
21596

del Casal Nacionalista d'Esquerra

del Districte IV

ANY II (SEGONA EPOCA) // BARCELONA, GENER DEL 1938 // NUMERO 13

inicial

La victòria dels optimistes

Per Marian Rubió i Tudurí

Guanyem! La caiguda de Terol ha fet sentir a tot el poble de Catalunya l'avant gust de la victòria. El veritable gust el sentirem quan, abatut l'orgull dels rebels, la pau renàixerà en la nostra terra.

Però, ara que la victòria ens somriu, no oblidem l'angoixa dels temps passats. D'aquells temps en què la cursa ràpida dels moros sobre Madrid, feia creure en l'imminent enfonament de la República. El Govern central traslladat a València. El President de la República a Barcelona. Els homes de la República i de Catalunya a l'estranger.

Fou precisament en aquells temps que alguns homes diguérem: Guanyarem! Foren els optimistes.

Les conviccions d'aquests homes ben arrelades per una perseverant actuació, els deien que la causa de la llibertat no podia ésser destruïda per l'escomesa violent de Franco, amb les fogueres de la Inquisició com a únic bagatge intel·lectual i moral.

I aquelles mateixes conviccions palesaven als optimistes que la llibertat no havia de néixer de la imprevistació de sistemes arran de la revolta militar. I que si volíem arribar al cim de la civilització, on els homes són lliures, calia perseverar en posar el nostre poble ben amunt, no exaltant la misèria, la brutalitat i la incultura, sinó estimulants el treball, la dolcesa i el progrés.

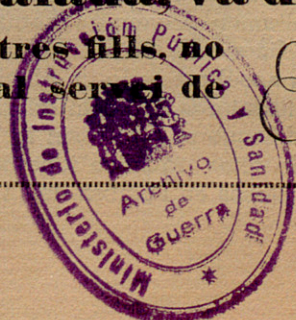
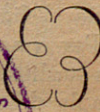
Els optimistes tinguérem raó. Avui ja ningú no juga a la baixa. Ha passat l'hora dels que aprofitaven la desorganització per assegurar-se un demà material davant de la que suposaven indefectible caiguda de llurs ideals.

La via s'obra davant dels optimistes, dels que han restat en llur lloc, plens de fe. Dels que no han pensat en un demà material, perquè preferirien morir, que no pas viure, si Catalunya fos esclavitzada i desfeta.

I l'optimisme que ja ens ha portat on som, ens portarà a l'altra definitiva victòria, que rectificarà per sempre el rumb de la Nació catalana, dotant-la de la vida normal de la seva merescuda llibertat.

El President del Casal, en l'acte d'Igualada, va dir:

“Si guanyés Franco, els nostres germans, els nostres fills, no servirien per res més que per carn de canó al servei de l'Alemanya i l'Itàlia feixistes”.

CEH